

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/120/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010267
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2013:3512010267.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému P. P. B., nar. XX.XX.XXXX V. Ž., trestne stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. decembra 2013 v Novom Meste nad Váhom, takto

rozhodol:

Obžalovaný: P. P. B., nar. XX.XX.XXXX V. Ž., trvale bytom X., O. Č.. XXXX/XX, stíhaný na slobode,

je vinný, že

dňa 24.04.2010 v čase okolo 17.00 hod. v Q. K., Č. K., sa na mieste verejnosti prístupnom počas prevádzky v miestnom pohostinstve zv. R. O., po predchádzajúcej slovnej hádke, s doposiaľ nezistenou kovovou krátkou strelnou zbraňou čiernej farby nezistenej značky a nezisteného výrobného čísla o dĺžke asi 20 - 25 centimetrov, ktorú držal v ruke, vyhrážal zabitím poškodenému F. Q., nar. XX.XX.XXXX V. F., B. Q. K., Č. K. Č.. XXXX, u ktorého konanie obvineného vzbudilo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, pričom k zraneniu osôb nedošlo,

t e d a

-2-

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

- na mieste verejnosti prístupnom sa fyzicky dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 1 a § 360 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona a s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na úhrnný peňažný trest vo výmere 500 Eur (päťsto eur).

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 50 (päťdesiat) dní.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 25.07.2012 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd“) doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv/472/2010 na obvineného P. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe.

Vychádzajúc z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vydal samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 07.08.2012 pod č.k. 2T/120/2012-143 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal vinným v zmysle obžaloby a uložil mu trest.

Trestný rozkaz s obžalobou bol obvinenému doručený do vlastných rúk dňa 10.08.2012. Proti trestnému rozkazu podal obvinený odpor, ktorý bol súdu doručený dňa 15.08.2012.

Súd na prejednanie predmetnej trestnej veci nariadil hlavné pojednávanie na deň 30.01.2013. Predvolanie naň bolo obžalovanému doručené dňa 01.12.2012. Dňa 21.01.2013 bolo súdu doručené podanie obžalovaného, ktorým požiadal o preloženie termínu hlavného pojednávania, čo odôvodnil zhoršeným zdravotným stavom a plánovanou operáciou. Napriek tomu, že obžalovaný k tomuto podaniu nepripojil žiadne relevantné listiny, preukazujúce ním uvádzané tvrdenia o svojom zdravotnom stave, súd hlavné pojednávanie v záujme náležitého 2T/120/2012-243

objasnenia veci odročil. Ďalší termín hlavného pojednávania súd určil na deň 24.10.2013. Predvolanie naň si obžalovaný prevzal dňa 07.08.2013. Dňa 18.10.2013 bolo súdu doručené prostredníctvom elektronickej pošty bez zaručeného elektronického podpisu podanie, v ktorom obžalovaný požiadal opätovne o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu zlého zdravotného stavu. Nakoľko toto podanie nebolo do troch dní doplnené v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku, z hľadiska obsahu nespĺňalo náležitosti podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku a boli splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v zmysle § 252 Trestného poriadku, súd dňa 24.10.2013 vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného F. Q., svedkov O. Q. T. B. E., pričom nielen z dôvodu výsluchu ďalších svedkov, ale aj z dôvodu, aby obžalovaný mohol pred súdom osobne predniesť svoju obhajobu, bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 05.12.2013. Predvolanie naň bolo obžalovanému doručené v zmysle § 66 ods. 3 Trestného poriadku dňa 22.11.2013. Dňa 03.12.2013 bolo súdu prostredníctvom elektronickej pošty bez zaručeného elektronického podpisu doručené podanie, v ktorom obžalovaný okrem iného súd výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti. Nakoľko toto podanie nebolo do troch dní doplnené v zmysle § 62 ods. 1 Trestného poriadku, súd naň neprihliadal a keďže boli splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v zmysle § 252 Trestného poriadku, súd aj dňa 05.12.2013 pokračoval v hlavnom pojednávaní výsluchom svedkov P. E. T. P. C., pričom dňa 05.12.2013 súd vykonal dokazovanie podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku aj čítaním výpovede obvineného P. B. z prípravného konania.

Vo svojej výpovedi z prípravného konania (č.l. 16-18 spisu) obžalovaný P. B.Á. uviedol nasledovné: „...dňa 24.04.2010 som okolo 17.00 hod. bol v pohostinstve za účelom zakúpenia kofoly pre maloletého 5-ročného vnuka. Ako som prichádzal do pohostinstva, bol v miestnosti so svojou manželkou občan F. Q., ktorý začal na mňa vykrikovať, že som ho okradol a že som mu nič nevybavil v právnej veci, v

ktorej som ho zastupoval... Ako ma začal obviňovať z toho, že som ho okradol, tak som sa mu snažil vysvetliť, že opak je pravdou, pretože on je zlodej, ktorého prepustil pre krádeže každý zamestnávateľ, u ktorého pracoval. K nemu sa pripojila aj jeho manželka I. Q., ktorá ma oplzlými slovami urážala, že som sviňa zlodejská. Pán Q. ako aj jeho manželka mali dosť vypité a boli podgurážení alkoholom. Q.Á. odchádzala z miestnosti pohostinstva, kde povedala, že ide zavolať políciu. V tom sa za mnou rozbehol Q., kde ja som stál pri dverách do pohostinstva. Ja som mal pri sebe kufrík a nakoľko som mal obavu, že ma Q. napadne, tak som tento otvoril a ukázal som Q. v otvorenom kufríku atrapu pištole s podobizňou značky N., kde okrem nej som mal v kufríku autíčka a hračky vnuka a svoje spisy. Q. som sa nijako nevyhrážal uvedenou zbraňou. Povedal som mu iba, že nech ma nechá na pokoji, lebo ho poštekľím so zbraňou, ktorú som mal v kufríku. Túto som v tom čase nevyťahoval. Je pravdou, že som uvedenú zbraň vytiahol vonku pri aute, keď bežal za mnou Q. a vtedy som ju vytiahol z kufríka, ale s touto som na neho nemieril a povedal som mu iba, že či potrebuje ozaj poštekliť. Nijako inak som sa mu nevyhrážal zabitím ani smrťou. Týmto som sa ale nechcel vyhrážať zabitím a ublížením na zdraví, chcel som iba odradiť útočníka pána Q. z toho, aby ma nenapadol. K uvedenej zbrani uvádzam, že neviem, kde sa presne teraz táto nachádza, ale pokiaľ túto nájdem, tak ju predložím polícii ako dôkaz, že touto som nemohol vzbudiť dôvodnú obavu o život pána Q., nakoľko sa jednalo iba o hračku a to, že sa pán Q. bojí hračky, je jeho subjektívny názor. K celej veci by som uviedol, že nie ja som sa dopustil protiprávneho konania, ale pán Q., ktorý sa s jeho manželkou dopustil výtržníctva, resp. priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.“

-4-

Z výpovede svedka a poškodeného F. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v inkriminovaný deň sedeli so ženou a so synom X. v krčme R. O. v kúte. Obžalovaný vošiel do krčmy. Keď poškodeného zaregistroval, až sa z toho roztriasol. Zrejme preto, lebo poškodený napísal na Slovenskú advokátsku komoru, z ktorej mu oznámili, že obžalovaný má pozastavenú advokátsku činnosť. Obžalovaný podľa poškodeného bral od bežných ľudí peniaze za právne služby a keď mal niečo riešiť, bol chorý. Aj poškodenému obžalovaný ponúkol právnu pomoc, na ktorej však poškodený výrazne prerobil. V krčme sa preto poškodený obžalovaného spýtal: „Prečo ojedávate ľudí?“ Obžalovaný poškodenému začal nadávať do chrapúňov, následne udrel aj jeho ženu. Poškodený si ju išiel zastať, na čo obžalovaný vytiahol z kufríka pištoľ, ktorú na neho namieril a vyhrážal sa mu zabitím. Potom obaja vybehli pred krčmu, kde obžalovaný znovu mieril na poškodeného aj iných pištoľou. Nikto sa k obžalovanému nemal približovať pod hrozbou zastrelenia. Následne obžalovaný odišiel na chatu, kde sa zavrel. Pištoľ, s ktorou na poškodeného obžalovaný mieril, nebola podľa poškodeného hračkárska, ale skutočná.

Z odpovedí poškodeného na doplňujúce otázky bližšie vyplynulo, že obžalovaného v minulosti požiadal o právnu pomoc a tiež o vybavenie prepisu bytu na deti, k čomu doteraz nedošlo. Obžalovaný ani nevrátil dokumentáciu, ktorú mu poškodený dal k dispozícii a ktorú od neho žiadal. Kvôli obžalovanému sú proti poškodenému vedené exekúcie. Poškodený obžalovaného v krčme U horára oslovil ohľadne týchto papierov a dokumentácie, ktorú mu dlhoval. Až následne, keď poškodený v rámci prebiehajúcej konverzácie obžalovanému povedal, že vie, že má pozastavenú advokátsku činnosť a prečo „ojedáva“ ľudí, obžalovaný „začal nervačiť“ a byť agresívny. Manželka poškodeného obžalovanému povedala, že je obyčajný bastard a môže sa hanbiť. Vynadal jej do kuriev. Keď ju aj fyzicky napadol, poškodený si manželku začal brániť. Vtedy na neho obžalovaný vytiahol pištoľ, namieril s ňou na poškodeného a povedal mu, že ho „odjebe.“ Keď mu obžalovaný mieril na hlavu, stáli od seba najviac tri metre. Konanie obžalovaného vzbudilo v poškodenom obavy. Boli umocňované tým, že poškodený si uvedomoval, že obžalovaný je neskúsený v narábaní so zbraňami, pričom keď v pohostinstve U horára obžalovaný manipuloval so zbraňou, celý sa triasol. Obavy zo správania sa obžalovaného pretrvávajú u poškodeného dodnes.

Poškodený si v trestnom konaní náhradu škody neuplatnil.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku výpoveď poškodenej I. Q. z prípravného konania (č.l. 47-48 spisu), a to z dôvodu neskoršieho úmrtia poškodenej. V tejto výpovedi poškodená uviedla: „Dňa 24.04.2010 sme boli okolo 17.00 hod. spolu s manželom a synom X. v miestnom pohostinstve R. O. V. K., kde sme sedeli vo vnútri pohostinstva, kde bola s nami aj O. Q., ktorá tam obsluhovala. Vonku pred pohostinstvom sedeli ďalší ľudia, ale neviem vám uviesť, kto konkrétne. Videla som iba P. E., P. C. spolu s nejakou mne neznámou ženou. My sme sa spoločne pri stole bavili, po chvíli tam prišiel pán B. so svojou ženou a malým vnukom, pričom som si všimla, že pán B. drží v ruke tmavý kufrík. Keď B. zbadal môj muž, vybral sa za ním pozdraviť ho. Chcel od neho papiere, ktoré mu dal ešte v roku 2009 spolu so splnomocnením na vybavenie záležitostí týkajúcich sa

manželových vecí, ako i prepisu jeho bytu na naše deti. Na to mu začal pán B. oplzlo nadávať, že je chrapúň, špina, proste hrubo ho urážal. Takto sa chvíľu hádali vo vnútri i na chodbe pohostinstva. Po chvíli sa manžel vrátil k nám k stolu. Ja som chcela ísť na toaletu a ako som prechádzala okolo pána B., ktorý stál pri dverách vedúcich na chodbu pohostinstva, opýtala som sa ho, či môžem prejsť. On ma chytil svojou pravou rukou za moju ľavú ruku v oblasti medzi lakťom a ramenom, pričom ma vzápätí otvorenou dlaňou udrel po

2T/120/2012-244

tvári. Spadla som na zem a ako som vstala, tiekla mi krv z nosa a úst. Nadával mi pri tom do kuriev. Vtom si ma začal zastávať môj manžel a ja som sa utekala poumývať na toaletu, ktorá je na chodbe pohostinstva. Neskôr za mnou prišla aj O. Q., ktorá mi priniesla obrúsky a znova odišla preč. Čo sa dialo ďalej v pohostinstve, neviem. Na toalete som sa zdržala asi 15 minút. Keď som sa vrátila späť do pohostinstva, tak pri stole už sedela iba O. a syn X.. Manžel a všetci ostatní boli vonku a čo sa odohrávalo vonku, ja neviem, lebo som tam nešla.“ Z odpovedí svedkyne na doplňujúce otázky vyšetrovateľa ďalej vyplynulo, že jej sa obžalovaný nevyhrážal, iba jej oplzlo nadával. Sama vyhrážky od obžalovaného nepočula, lebo zostala vnútri v pohostinstve. Až keď sa jej manžel vrátil spreď pohostinstva, jej povedal, že na neho obžalovaný mieril pištoľou tým, že jeho aj všetkých postrieľa.

Z výpovede svedkyne O. Q. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v čase spáchania skutku bola barmankou v krčme U horára. Do vnútra krčmy prišiel F. Q. aj so svojou nebohou ženou I.. Potom prišiel P. B. s manželkou a vnukom. Poškodený za ním išiel, začal mu niečo rozprávať. Medzitým si P. B. niečo objednal. Kým stihla načapovať, začali sa hádať. Išlo o to, že Q. B. vyčítal, že robí advokáta aj bez licencie. Hádali sa aj o tom, že Q. B. kosil záhradu a on mu za to nezaplatil. Do hádky sa zapojila aj pani Q., ktorá sa postavila a oplula B., resp. napľula pred neho na zem. B. P.u schytil, začal ňou vláčiť, sotil ju, na čo padla na zem. Q. na to začal skákať do B., Q. sa medzitým postavila a znovu oplula B.. B. sa rozbehol do auta, vrátil sa s kufríkom, vytiahol z neho pištoľ a začal ňou mieriť na Q., vyhrážajúc sa mu, že ho zastrelí, ak mu nedá pokoj a neprestane ho otravovať. Zbraň mal namierenú asi na úroveň hrudníka poškodeného. Svedkyňa začala na B. kričať, aby prestal, že si takéto správanie v bare neželá. B. ju nepočúval, nereagoval na ňu, pričom stále po Q. kričal a mieril na neho pištoľou. Následne začal mávať s pištoľou aj na ňu a povedal jej, aby držala hubu, lebo aj ona tak skončí. Doslova jej povedal „zavri si piču!“ Ona potom po nich oboch začala poriadne kričať, aby prestali. B. sa však stále hádal so Q. T. Q. tam furt niečo „škriekal.“ B. sa pri manipulácii so zbraňou „dosť klepal,“ asi od hnevu, preto keď poškodený videl zbraň v rukách B., sa B. zľakol. Zbraň, ktorú držal v ruke B., bola podľa svedkyne určite pravá. Následne sa B. so Q. presunuli von, kde sa do hádky zapojili aj vonku sediaci B. E. T. P. E.. Aj tam B. niečo so zbraňou „nacvičoval“. Ako sa rozčuľoval, rozhadzoval so zbraňou smerom na všetkých naokolo. Svedkyňa prišla Q. na druhý deň ukázať modriny, ktoré mala z incidentu. Svedkyňa videla, ako Q. pri incidente v pohostinstve začala tiecť krv. F. Q. je podľa svedkyne osobou, ktorá dokáže druhých vyprovokovať do nepríčetnosti.

Z výpovede svedkyne B. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sedela v krčme U horára s druhom P. E.. Do krčmy prišiel aj P. B. s manželkou. Prehodil s nimi pár slov, pričom bol pokojný a normálny. Potom, ako vošiel dovnútra, zakrátko počuli zvnútra krik. Q. vulgárne zanadával a vyčítal B., že mu niečo nevybavil. P. B. potom vyšiel so zbraňou v ruke, v druhej ruke držal kufrík. Za ním vybehol F. Q.. B. povedal, že ak sa k nemu niekto priblíži, tak začne strieľať. B. sa snažil upokojiť aj P. C., ktorý k nemu chcel pristúpiť, avšak B.Ž. znovu zopakoval, aby mu všetci dali pokoj, inak začne strieľať. Manželka B. povedala, aby nebláznil, že je tam veľa ľudí a bude mať z toho zle, nech idú preč. Zbraň, ktorú držal P. B. v ruke, sa svedkyňa nejavila ako hračkárska. Všetci sa báli, čo B. urobí. Nikto

-6-

nevedel, ako sa to skončí a či niekto nepríde k nejakému nešťastiu. B. nakoniec upokojila jeho manželka, na čo odišli preč. B. nikdy predtým nevidela takéhoto rozčúleného, ako vtedy v krčme. Svedkyňa videla, že I. Q. bola vtedy krvavá.

Z výpovede svedka P. E. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sedel s družkou B. E.A. T. P. C. vonku pred pohostinstvom U horára. Prišiel tam P. B. so ženou a vnukom. Sedeli na terase a rozprávali sa. F. Q. prišiel neskôr. Najskôr mali s P. B. spolu len slovnú výmenu, až potom to prerástlo medzi nimi do konfliktu. Príčinou mali byť nejaké papiere, ktoré mal Q. B. vybaviť. P. B. vošiel dovnútra so ženou a vnukom, F. Q. išiel za nimi. Svedok počul slovné urážky, krik, avšak čo vnútri Q. Q. B. robili, to netuší. S

nadávkami podľa svedka začal F. Q. T. P. B. sa mu potom začal verbálne vyhrážať. Niečo v tom zmysle, že keď Q. neprestane, tak ho B. zabije. Chcel jednoducho, aby mu Q. dal pokoj a zmizol. Následne vyletel z krčmy F. Q. „bledý jak smrtka“ s tým, že B. „vystrieľa celý šenk.“ Na to P. B. s manželkou a vnukom nasadli do auta a odišli. Svedok videl v rukách P. B. čierny kufrík, avšak nevie, čo v ňom bolo. Zbraň v rukách P. B. svedok osobne nevidel. Dozvedel sa až neskôr od krčmárky, že B. mal zbraň a že sa ňou vyhrážal Q. aj krčmárke. K charakteristike aktérov konfliktu svedok uviedol, že „F. Q. je blázen, trúba, kde sa dostane, len prúser narobí.“ Je to „rypák prvej triedy.“ P. B. je podľa svedka „človek do pohody.“ Nevie si vysvetliť jeho správanie z toho dňa, lebo inak ho pozná ako dobrého človeka.

Z výpovede svedka P. C. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že do pohostinstva U horára prišiel P.Á. B. aj s manželkou a vnukom. Zvítali sa ako známami a svedkovi B. kúpil strik. Vnútri sedela nebohá I. Q. a „ten blázen“ F. Q.. Svedok si neskôr išiel sadnúť na terasu s B. E. a P. E.. Zvonku začuli krik medzi B. T. Q.. Jeho obsahom bolo, že B. je Q. dlžný nejaké peniaze. B. Q. oponoval, že ho vysekal z nejakej šlamastiky, aby mu dal pokoj. Zakrátko na to sa rozleteli dvere, vybehol odtiaľ P. B. a za ním F. Q.. B. mal v jednej ruke kufrík a v druhej „akúsik tú zbraň.“ Zbraň sa svedkovi javila ako normálna strelná zbraň, ako plynová pištoľ z kovu. Mieril s ňou na Q.. Q. rozprával vulgarizmy. B. mu hovoril, aby sa k nemu nepribližoval. Potom B. so ženou a vnukom odišli preč. Svedok na mieste videl tiecť krv z nosa I. Q..

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva, zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

2T/120/2012-245

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe,
- c) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,
- d) z osobitného motívu, alebo
- e) verejne.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

- a) napadne iného,
 - b) hanobí štátny symbol,
 - c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,
 - d) hrubým spôsobom ruší zhromaždenie občanov alebo priebeh športového alebo kultúrneho podujatia, alebo
 - e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík,
- potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) z osobitného motívu,
- b) závažnejším spôsobom konania, alebo
- c) v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov.

Podľa § 138 Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu

- a) so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157,
- b) po dlhší čas,
- c) surovým alebo trýznivým spôsobom,
- d) násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,
- e) vlámaním,
- f) lstou,
- g) využitím tiesne, neskúsenosti, odkázanosti alebo podriadenosti,
- h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona,
- i) organizovanou skupinou, alebo
- j) na viacerých osobách.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

-8-

Na základe vykonaného dokazovania v rozsahu nevyhnutnom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie, vyhodnotiac každý na hlavnom pojednávaní vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že vina za žalovaný skutok bola obžalovanému v tomto trestnom konaní preukázaná riadne a nepochybne. Obžalovaný spáchanie skutku poprel. Svoju obranu založil na tvrdení, že hoci medzi ním a poškodeným došlo v krčme U horára k hádke, ktorú začal svojim dobieďzaním poškodený, on na poškodeného vnútri zbraň z kufrika vôbec nevytiahol, iba mu ju ukázal a vonku pred krčmou pri aute síce zbraň z kufrika vytiahol, keďže poškodený mu stále nedal pokoj, ale ňou na nikoho, ani na poškodeného nemieril, pričom ani vnútri v krčme, ani pred ňou sa nikomu nevyhráždil smrťou alebo ujmou na zdraví. Táto obrana obžalovaného bola spoľahlivo vyvrátená výpoveďou poškodeného a ostatných vypočutých svedkov. Poškodený F. Q. uviedol, že potom, ako došlo medzi ním a obžalovaným k verbálnemu konfliktu, ktorý sa ďalej vyhocoval jednak stupňovaním vzájomných urážok a jednak napadnutím manželky poškodeného obžalovaným, tak obžalovaný z kufrika na poškodeného vytiahol zbraň, ktorú na neho namieril za súčasného vyhráždania sa smrťou (zastrelením). Takýto priebeh skutkového deja vo vnútornej časti krčmy potvrdila svedkyňa O. Q.. Že konflikt podobným spôsobom pokračoval aj vonku pred krčmou, kde sa obžalovaný so zbraňou v ruke zastrelením vyhráždil nielen poškodenému, ale viacerým tam prítomným osobám, vyplýva jednoznačne z výpovede svedkov B. E. T. P. C.. Tieto osoby tiež potvrdili, že počuli, ako vnútri predtým prebiehala hádka medzi obžalovaným a poškodeným. Svedok P. E. uviedol, že síce v rukách obžalovaného nevidel žiadnu zbraň, ale počul, ako v rámci hádky, ktorá prebiehala vnútri v krčme, sa poškodenému mal obžalovaný vyhráždzať tým, že ho zabije. Uviedol tiež, že poškodený zvnútra krčmy vyletel s tým, že „B. vystrieľa celý šenk“. Okrem poškodeného, istým spôsobom angažovaného v tejto kauze, sú tu teda k dispozícii výpovede viacerých nezávislých a na výsledku trestného konania nijako nezainteresovaných svedkov, ktorí priamo videli v rukách obžalovaného strelnú zbraň, ktorou mieril či už na poškodeného alebo iných a súčasne sa vyhráždzať poškodenému a neskôr en bloc celému okoliu zastrelením, ak mu všetci nedajú pokoj. Ďalší svedok P. E. síce zbraň nevidel, ale počul počas hádky medzi obžalovaným a poškodeným vyhráždzať zabitím pochádzajúce od obžalovaného. Za takejto dôkaznej situácie preto súd považoval verziu obžalovaného za nepravdivú a účelovo vymyslenú, naopak skutkový dej, ako je popísaný v obžalobe, za jednoznačne preukázaný, nepripúšťajúci súčasne inú alternatívu toho, čo a ako sa dňa 24.04.2010 v pohostinstve U horára stalo.

Ohľadne obrany obžalovaného spočívajúcej v tom, že mal pri sebe iba hračkársku zbraň a nie zbraň pravú, odkazuje súd na znenie ustanovenia § 122 ods. 3 Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú. Z okolností prípadu tak, ako to vyplynulo z výpovedí

poškodeného a svedkov, pritom vyplýva, že po celý čas manipulácie so zbraňou v pohostinstve U horára obžalovaný konal a držiac v ruke zbraň sa správal tak, aby nikoho z prítomných nenechal na pochybách o tom, že ide o pravú strelnú zbraň.

Svojím protiprávnym konaním naplnil obžalovaný znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, keďže sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Súčasne svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože na mieste verejnosti prístupnom sa fyzicky dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Obžalovaný sa trestných činov dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. V trestnom konaní nebola preukázaná existencia okolností, ktorá by odôvodňovala iný náhľad na jeho trestnú spôsobilosť, t.j. ktorá by ju vylučovala. Obžalovaný sa trestných činov dopustil vo forme priameho úmyslu, keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Zákomom chráneným záujmom je riadne občianske spolunažívanie, udržiavanie verejného poriadku a ochrana súkromia pre neoprávnenými zásahmi tretích osôb.

Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný. Z miesta bydliska nie bližšie hodnotený.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchaťela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchaťela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. j) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchaťel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 41 ods. 1 ak súd odsudzuje páchaťela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchaťelovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchaťela trest odňatia slobody neukladá.

U obžalovaného súd identifikoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Pri úvahách o druhu a výmere trestu za spáchané trestné činy dospel súd k záveru, že aj keď obžalovaný po celý čas trestného stíhania odmietal priznanie sa ku skutku, je v tejto kauze potrebné zohľadniť špecifické okolnosti prípadu, spočívajúce najmä v osobe poškodeného, ktorého správanie dňa 24.04.2010 v pohostinstve U horára prispelo k tomu, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k hádke, pričom súd tu poukazuje najmä na charakteristiky osobnostných čŕt poškodeného svedkami O. Q., P. E. T. P. C.. S poukazom na to, ako aj na vyšší vek obžalovaného, v ktorom sa protiprávneho konania dopustil, dospel súd k záveru, že účel trestu, ktorým je ochrana spoločnosti a náprava obžalovaného, je u neho možné efektívne dosiahnuť aj alternatívnym trestom. Prípadné úvahy o upustení od akejkoľvek trestnej sankcie však nie sú podľa názoru súdu namieste, nakoľko tu nie je prítomné priznanie sa obžalovaného ku skutku a jeho oľutovanie, čo sú faktory, ktoré práve pri takomto druhu trestnej činnosti majú relevantnú vypovedaciu hodnotu o tom, že už prebiehajúce trestné konanie má potenciálny vplyv na prevýchovu obžalovaného. Taktiež postoj obžalovaného, ktorý sústavne odmietal účasť na hlavnom pojednávaní, zakaždým z nepreukázaných zdravotných dôvodov, adresujúc do spisu namiesto toho podania spochybňujúce morálku kohokoľvek na prípade zúčastnenom, kto ma iný názor na udalosť ako on, namietajúc aj nestrannosť vyšetrovateľa a prokurátora, svedčí o úplnej absencii sebareflexie u človeka používajúceho pri kontakte s inými akademický titul iuris doctor. S poukazom na uvedené preto súd obžalovanému podľa § 41 ods. 1 a § 360 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona a s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný peňažný trest vo výmere 500 Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil súd obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 50 dní. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, primeraný a vzhľadom na okolnosti prípadu spravodlivý, zodpovedajúci požiadavkám individuálnej ako aj generálnej prevencie. Trest súčasne adekvátnou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.